

Actualiteiten Bouwrecht 12-4-2018

Jurisprudentie privaatrecht

Onvoldoende gemotiveerde en onderbouwde Stellingen

Publicatiedatum: 12-04-2018

Appellant (aannemer) heeft een affectieve relatie met de dochter van geïntimeerden. Tijdens deze relatie verricht appellant diverse werkzaamheden aan het huis van geïntimeerden, waar hij samen met de dochter van geïntimeerden verblijft. Nadat de relatie wordt verbroken vordert appellant een vergoeding voor het door hem verrichte werk. Primair stelt appellant hiertoe dat met geïntimeerden zou zijn afgesproken dat er een vergoeding zou worden betaald indien de relatie zou eindigen. Subsidiair beroept appellant zich op ongerechtvaardigde verrijking. Zowel in eerste aanleg als in hoger beroep laat appellant echter na om zijn stellingen voldoende te onderbouwen.

Overeenkomst met geïntimeerden?

Appellant heeft in eerste aanleg slechts gesteld dat indien de relatie zou eindigen, alsnog vergoeding voor de verrichtte werkzaamheden en aangekochte materialen betaald zou worden. Na betwisting door geïntimeerden heeft de rechtbank deze stelling als onvoldoende toegelicht verworpen. In hoger beroep heeft appellant deze stelling niet nader geconcretiseerd en heeft hij nagelaten een specifiek op deze stelling gericht bewijsaanbod te doen. Dit laatste brengt mee dat, voor zover zou kunnen worden aangenomen dat appellant zijn stellingen op dit punt niet nader behoefde te motiveren, voor bewijslevering geen plaats is.

Ongerechtvaardigde verrijking?

Appellant stelt zich op het standpunt dat geïntimeerden ten koste van hem ongerechtvaardigd zijn verrijkt. Geïntimeerden hebben betwist dat de (gestelde) verrijking kan worden beschouwd als ongerechtvaardigd. Zij hebben hiertoe onder meer, kort gezegd, aangevoerd dat appellant de werkzaamheden 'kosteloos' heeft verricht (als geschenk aan hun dochter) en voorts om daarbij zelf indirect baat te hebben door zelf in het huis te verblijven. Nu geïntimeerden aldus het ongerechtvaardigd zijn van de gestelde verrijking gemotiveerd hebben betwist, lag het op de weg van appellant om nader te onderbouwen dat de gestelde verrijking ongerechtvaardigd was.

Ten overvloede gaat het hof nog in op de verarming en verrijking die nodig zijn voor het slagen van een vordering uit ongerechtvaardigde verrijking. Appellant heeft gesteld dat de verarming naar schatting EUR 160.000,-- beloopt. Appellant heeft nagelaten deze kosten nader te onderbouwen. Dit had wel op zijn weg gelegen, gelet op de gemotiveerde betwisting door geïntimeerden, die hebben aangevoerd dat de werkzaamheden ondeskundig werden verricht en de gebruikte materialen tweedehands en/of van inferieure

B-kwaliteit waren. Ter comparitie in eerste aanleg heeft de advocaat van appellant slechts meegedeeld dat appellant facturen kan overleggen en anderszins kan aantonen wat zijn kosten zijn geweest. Ook in hoger beroep heeft appellant echter nagelaten zijn kosten te onderbouwen en heeft hij geen schriftelijk bewijs overgelegd. Het hof is bij deze stand van zaken niet gehouden appellant gelegenheid te bieden voor het alsnog overleggen van schriftelijk bewijs (HR 9 maart 2012, ECLI:NL:HR:2012:BU9204 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:HR:2012:BU9204>), *NJ* 2012/174).

Bewijsaanbod

Appellant stelt nog dat de rechtbank ten onrechte elk nader bewijsaanbod heeft gepasseerd. Ook deze grief faalt, nu de rechter niet gehouden is om een partij op te dragen of toe te laten bewijs te leveren van stellingen die, op zichzelf dan wel in het licht van de gemotiveerde betwisting van door de andere partij, onvoldoende zijn onderbouwd. Ontbreekt een in het licht van de omstandigheden voldoende onderbouwing, dan heeft de desbetreffende partij niet aan haar stelplicht voldaan en behoeft die partij niet in de gelegenheid te worden gesteld de onvoldoende onderbouwde stellingen te bewijzen. Met betrekking tot schriftelijk bewijs is voorts van belang dat de rechter niet gehouden is een partij die, zoals aannemer, nalaat uit eigen beweging schriftelijk bewijs in het geding te brengen, daarvoor alsnog gelegenheid te bieden, aldus het hof.

Het bewijsaanbod van aannemer dient als te vaag – nu het onvoldoende duidelijk is betrokken op voldoende geconcretiseerde stellingen – dan wel niet ter zake dienende – nu geen feiten zijn gesteld die, indien bewezen, tot andere oordelen aanleiding geven, te worden gepasseerd. Voor het benoemen van een deskundige ziet het hof geen aanleiding.

Conclusie

De grieven falen; het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank.

mr. H.P.C. (Hugo) Goedegebure

Lexence advocaten & notarissen (<http://www.lexence.com/nl>)

Voor de volledige tekst van het arrest klik hier
(<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:214>).

Bron: Hof Den Haag 20 februari 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:214
Brondatum: 20-02-2018